

Želim ovu knjigu posvetiti
Dwanu i Antonu koji su na nebu.
Bog mi je pomogao da nađem vaše
roditelje. Vidimo se ponovno na nebu.
S ljubavlju
Aldo

ZA

MOM NEBESKOM OCU ZA UKAZANU
LJUBAV I MILOST U MOM ŽIVOTU;
ISUSU ZA NJEGOVU DRAGOCJENU KRV;
SVETOM DUHU, MOM NAJBOLJEM
PRIJATELJU, ŠTO ME
JE PODIGAO.

ZA

TINUSU, ZBOG TVOJE ODLUČNOSTI I ZA
TVOJU STRPLJIVOST S ALDOM,
HVALA TI NA SVEMU ŠTO
ČINIŠ KAKO BI MI POMOGAO.
ZNAJ DA VIDIM I NAJMANJU STVAR I
CIJENIM TO. PUNO SMO SE NA TEBE
OSLANJALI I ZAHVALNA SAM,
SADA VIŠE NEGO IKADA,
ŠTO JE TVOJ TEMELJ ČVRST.
HVALA JOŠ JEDNOM!

JOSH, TI SI OSMJEH NAŠEG
ŽIVOTA, SUNČEVA SVJETLOST
USRED KIŠE. PUNO TE VOLIM!
ALDO, MOJ POBJEDNIČE!

Naslov izvornika:

A MESSAGE FROM GOD
by Retha Mc Pherson
© Copyright 2007 Retha Mc Pherson
© Copyright za hrvatsko izdanje: Logos, Daruvar

Urednik: Nada Konecky, prof.

Prijevod: María Eterović Faraunić

Lektura: Mario Konecky, dipl. inf.

Korektura: Ester Cenger, prof.

Grafički uredio: Tanya Lombard,
Mladen Konecky, dipl. inf.

Za nakladnika: Zdravko Konecky, prof. ing.

Izdavač: Logos, Daruvar
Masarykova 54,
Daruvar
e-mail: logos-daruvar@bj.t-com.hr
www.logos.hr

Tisak: Logos d.o.o. Daruvar

ISBN-10: 953-6639-77-7

ISBN-13: 978-953-6639-77-9

EAN: 9789536639779

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 787132
Biblijski stihovi uzeti su iz: Biblija Sveti Pismo Staroga i Novoga zavjeta, preveo Ivan Evandelist Šarić, u izdanju Hrvatskog biblijskog društva, 1. prepravljeno izdanje, izdato u Zagrebu 2006.

Sva prava autora su zadržana. Ne smije se ništa jedan dio ove knjige koristiti na bilo koji način bez pismenog odobrenja izdavača.

poruka od
BOGA

PREDGOVOR

5

1. DIO - NAŠA PRIČA

Živjeti svoj san	10
Krhotine	18
Plodovi jezika	21
U kraljevskoj odaji	29
Boriti se u vjeri	39
Zaokret	44
Božji glasnik	50
Primitak novog glasa	58
Prijateljstvo u nevolji	66
Očekivanje Zaručnika	70
Nova stvarnost	77
Pozvani svjedočiti	81

2. DIO - PRONAĐITE ŽIVOT U OBILJU

Pobjedite vaš strah	89
Nikada se ne osvrćite	93
Izaberite oprashtanje	97
Zahvaljujte	103
Ispunite vaš poziv	107
Govorite život	111
Ljubite bezuvjetno	115
Znajte Riječ	119
Naoružajte se	123
Donosite plod	129
Živite Duhom ispunjen život	133
* Duh Molitve	137
* Duh Posinstva	141
* Duh Poslušnosti	145
* Duh Vjere	149
* Duh Klanjanja	153
* Duh Istine	157
* Duh Saveza	161
Vratite se Bogu	165

4

RAZNOBOJNI MOZAIK	171
-------------------------	-----

PREDGOVOR

Uvijek sam se izjašnjavala kršćankom. Uvijek sam znala da ima Boga. Vjerovala sam u Svetu Trojstvo, čak sam i služila Boga.

A ipak, kad se sad osvrnem razumijem da sam samo živjela dobar život ispunjen dobrim

djelima. Ja ustvari nisam doista znala Božji karakter i nisam imala pojma što to znači u cijelosti pripadati Njemu - a to je jedina žrtva koju On prihvata! Trebala sam proživjeti užasnu tragediju i proći kroz užasne muke prije nego li sam napokon bila spremna sve žrtvovati, uključujući i svoga sina, Bogu. Tek nakon svega toga ja sam Njemu predala upravljanje nad mojim životom i napokon sam Ga osobno upoznala. Sva ova bol bila je toliko nepotrebna! Isus je u cijelosti sve isplatio. Nakon što sam Mu predala svoj život kao živu žrtvu mogla sam se uskladiti s Božjim savršenim planom za moj život, kao na primjer, živjeti u ljubavi sa živim Bogom. Tek sam tada mogla reći da nije važno hoću li živjeti ili umrijeti, sve dok je to na slavu Bogu.

Prvi dio ove knjige govori kako je naizgled savršena obitelj odjednom postala potpuno slomljena, očajnički

prianjajući k Bogu i Njegovim obećanjima. U drugom dijelu naći ćete oboje, i poruke (uvide) što ih je Sveti Duh davao mom sinu Aldu, a također i moje vlastite misli o istim stvarima. Bog, koji radi na tajnovite načine, ponovo je to učinio, istovremeno govoreći i Aldu i meni o istim temama.

Glavni razlog pisanja ove knjige jeste reći svim ljudima da Isus živi! On je veliki i divan Bog koji želi vaš život, a ne samo vaše srce, i On dolazi nazad po svoju neokaljanu nevjестu: po one koji će položiti svoje živote kao živu žrtvu Njemu. Aldo i ja želimo da znate da Bog još uvijek čini čuda u današnje vrijeme i doba i da vas On želi ispuniti svojim Svetim Duhom i želi biti u ljubavi s vama.

Vi danas u rukama ne držite samo običnu knjigu. Gledate u poruku koja dolazi direktno iz Očevog srca svakome koji je pročita. Tko ima uši neka čuje što Duh govori.

Moja je molitva da se Duh Božji koji je u vama probudi i da osjetite vatru u svojoj nutrini dok čitate ovu knjigu. Ako tražite Boga znam da ćete Ga naći, jer je On obećao, „Oni koji me traže, naći će me“.

Dugo sam vremena mislila da je dužnost mog supruga učiniti me sretnom, ali istina je da vas niti jedan čovjek ne može u potpunosti usrećiti. Samo Isus može to učiniti. On je ODGOVOR na sva pitanja; RJEŠENJE svih problema; ISPUNJENJE svih vaših potreba i želja. On je SVE SVIM ljudima! Pokušala sam ugasiti svoju žed svakojakima stvarima, kao perfekcionizmom, slavom, bogatstvom i postignućem. Ali sad, kad me je vatra Svetog Duha očistila iznutra prema van, znam da je Isus izvor žive vode. On je jedini koji zauvijek može ugasiti moju žed.

Isus nas želi krstiti Svetim Duhom. U 1. Korinćanima kaže se da će svačije djelo izaći na vidjelo jer će se ognjem otkriti i oganj će iskušati kakvo je čije djelo. Kad ste kršteni Svetim Duhom i primite Njegovu vatu, doživjet ćete Božju puninu. Samo onda možete postati svjetлом u mračnom svijetu.

Bog djeluje u životima ljudi kako bi im očistio srca i da bi oni u cijelosti bili predani Njemu.

Ovih dana jednostavno mi nikada nije dosta Boga. Želim svaki mogući trenutak provesti u molitvi, klanjući Mu se i poštivati Ga. Osoba mora biti nanovorođena Duhom, jer jedino ako ste ispunjeni Duhom bit ćete u stanju imati život u obilju o kojem Isus govori u Ivanu 10:10.

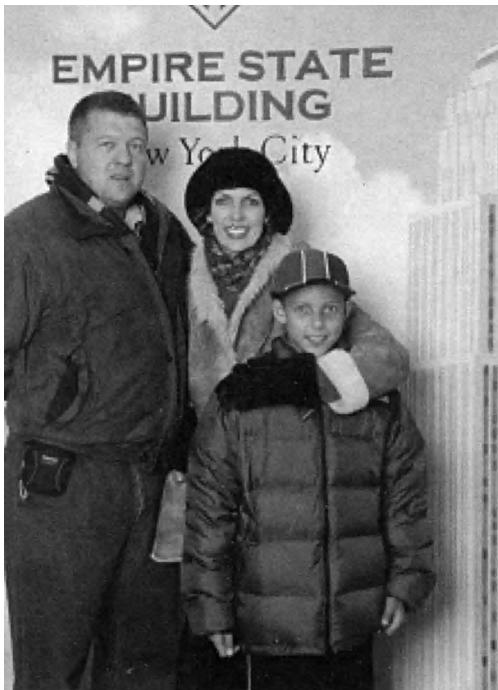
Ovaj život u obilju nema veze s vašim bankovnim računom ili ovozemaljskim bogatstvom. Jednostavno rečeno to znači živjeti život potpuno prožet Bogom. Vjerujem da su principi koje sam zapisala u drugom dijelu knjige ne samo razrade onoga što je Aldo zapisao, nego služe kao putokazi svim vjernicima koji žele bliže hodati s našim Gospodinom Isusom.

Ali jedno sigurno znajte: Isus je živ!

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Renata".

PRVI DIO

NAŠA PRIČA

ŽIVJETI SVOJ SAN

Bila je 2004. godina i vjerojatno je to bila najbolja godina u mom životu. Sve je doista bilo vrlo mirno i bila sam uspješna u svemu što bih započela.

Cijeli sam svoj život živjela pokušavajući služiti Boga, i sve sam uvjek radila cijelim svojim srcem i svom svojom dušom, misleći da je to sinonim biti kršćaninom. Stoga, prepostavljam da sam svoj uspjeh pripisivala činjenici da sam uvjek davala svoje najbolje u svemu što

sam radila. Ali Bog mi je pokazao ludost ovakvog načina razmišljanja. Dok sam jednog dana sjedila na plaži Bog mi je progovorio i rekao, „Retha, u tebi živi Lav iz Judina plemena“. Obzírom da sam još uvijek bila vrlo svjetovno nastrojena, mislila sam da mi je Bog rekao kako još puno toga ima za mene i da moram još više raditi kako bih to ostvarila. Morala bih povući crtu još više i raditi još bolje jer mi je On, nakon svega, dao sposobnost to učiniti. Ali ovo je bilo samo pola istine: Da, Lav iz plemena Judinoga živi u nama i, da, Bog nam želi dati apsolutno najbolje od svega, ali mi to ne možemo ostvariti kroz naš najbolji trud. To je besplatan dar Božji. Za mene, u tom stadiju mog života, Božje 'najbolje' značilo je količinu i kvalitet materijalnih stvari koje mogu posjedovati - materijalno bogatstvo! Uvijek sam mislila da ako više budem radila, i ako budem imala više to će veće biti svjedočanstvo Božje milosti i naklonosti u mom životu!

Redovno sam išla u crkvu i bila sam član zajednice obnove. Bili smo religiozní ali smo duhovno bili mrtvi. U meni je postojala praznina i nisam znala kako je ispuniti. Očajnički sam željela pronaći ono što je u mom životu nedostajalo. Napravila sam sve ono što se može zamisliti kako bih ispunila prazninu koja je bila u meni: proučavanje Biblije, odlazak na skupove, tabore za žene, ali me ništa nije dovelo do mjesta gdje bih se mogla u cijelosti predati. Činilo se kao da su ispunjeni duhovni život i život u obilju uvijek van mog domašaja. *'Život u obilju'* o kojem se govorí u Ivanu 10:10 nikada nije bio moja stvarnost.

Sav moj težak rad urođio je plodom. Početkom 2004. godine imala sam privilegiju prisustvovati i na seminaru u Kanadi i na kongresu u New Yorku, kao savjetnica za

imidž. Sjećam se kako sam jednog dana u Kanadi sjedila na klupi u parku, dok je padao snijeg. Vidjela sam drvo koje je izgubilo sve svoje lišće kako pruža svoje ukočene, ogoljene ruke prema nebu. Scena je bila umotana u blještavu bjelinu i okružila me je potpuna tišina. I tada mi je Božji Duh jasno progovorio. Rekao je, „Retha, želim tvoj život“.

Iz arogantne ignorancije moj je duh odgovorio, „Gospodine, moje ti srce već godinama pripada. Na što misliš“?

„Ne želim tvoje srce. Njega si prije već dala mnogim muškarcima. Ja želim tvoj cijeli život, tvoju bit“.

Bila sam iznenađena i sve što sam mogla bilo je samo zuriti ispred sebe. Koliko sam samo puta prije pokušavala živjeti boljim životom, pomislila sam. Jedini odgovor koji sam mogla dati bio je, „Gospodine, voljela bih ti dati svoj život, ali jednostavno ne znam kako da to učinim“.

Moj suprug, Tinus, i moj stariji sin, Aldo, koji je u to vrijeme imao 12 godina, pridružili su mi se u New Yorku. Otišli smo u razgledavanje i posjetili zgradu Ujedinjenih Naroda. Bila sam zadvljena ogromnim mozaikom koji prikazuje sve nacije, narode i jezike svijeta. Moj se duh pokrenuo u istom trenutku kad sam ga ugledala. Duh je rekao, „Svi slomljeni komadići tvog života nisu ništa drugo nego predivan mozaik tvoje budućnosti“. Kleknula sam i zapisala to na mojoj propusnici. Tada sam fotografirala ovu sliku koja je postala vrlo bitna u danima koji su dolazili, s Aldom gdje stoji kraj nje.

Aldo je u to vrijeme bio uobičajeni adolescent. TOY“R“ US (poznati američki trgovачki lanac igračaka - op. prev.) bilo je njegovo omiljeno mjesto u New Yorku,

a doma je igrao kriket i nogomet kada nije tumarao negdje na svom biciklu. Bio je običan svakodnevni adolescent. Je li služio Boga? Pa, redovno je išao u crkvu i bio dio crkvene omladine i upravo prije nesreće bio je na taborovanju mladih. Ustvari, kad se vratio s taborovanja, potvrdio je da je prihvatio Krista kao svog osobnog Spasitelja. Kad god bih ga upitala kakva je bila služba za mlade, uvijek bi podigao palce gore i s lizalicom u ustima rekao, „Bilo je super“!

Nakon što se Aldo rodio, godinama smo se molili da dobijemo još jedno dijete. Kad je Aldo imao četiri godine Bog nam je dao proročanstvo kroz jednog crnca, Louisa Maphungu, da ćemo imati još jedno dijete i da će biti muško. Trebali smo čekati još nekih šest godina prije nego je stigao Josh. Stoga postoji razlika od deset godina među dečkima, ali znam da je Božje vrijeme uvijek savršeno i onda ako mi ne osjećamo da je to tako. 2004. godine, u vrijeme kad smo mi bili u ovom posjetu u SAD, Josh je imao samo dvije i pol godine.

Kasnije u 2004. godini bila sam okrunjena kao ‘Gospođa Južne Afrike’. To mi je otvorilo mnoga vrata i bilo je vrlo dobro za moj posao. Čak i tada, u dubini svog srca, znala sam da postoji razlog zašto sam dobila tu titulu. Nakon povratka iz New Yorka trebala sam biti govornicom u Državnom kazalištu po službenoj ulozi ‘Gospođe Južne Afrike’. Razumjela sam da sam dobila platformu i mnogo sam razmišljala o čemu bi trebao biti moj govor. Molila sam Boga da mi pokaže o čemu bih trebala govoriti i On me je podsjetio o poruci koju mi je dao u New Yorku.

Tako sam govorila o sličnosti naših života s glinenim pločama; umjetničko djelo kojeg usavršavamo svakog

dana. Svatko od nas slika vlastitu ploču. Dok su ploče nekih od nas svijetle i divne, pune boja i života, druge su sivo-smeđe, obojene samo sivom i smeđom bojom označavajući neispunjene živote. Ali važnije od toga, što se događa kad nam jednog dana naša glinena ploča isklizne kroz prste i pred našim se nogama razbije u komadiće. Bez obzira na boju vaše ploče, jednom kad se razbije kleknut ćete i pogledati štetu. Kleknuti pred slomljenim komadićima vašeg života automatska je reakcija. Jedna osoba klekne i kupi komadiće. Tada, pod vodstvom Svetog Duha, ona redizajnira svoju sliku, slažući komadiće kako bi stvorila novi mozaik. Jer, „svi slomljeni komadići vašeg života nisu ništa drugo nego predivan mozaik vaše budućnosti“. Druga osoba klekne među svoju propast. Ona također kupi komadiće, ali tada sjedne među njih - pobijeđena. Povrjeđuju je i ona krvari. Svaki put kada prođete pokraj nje, vidite je kako još uvijek sjedi među komadićima svog života i krvari. Ona njeguje svoju bol, a gorčina kulja iz toga.

Danas znam, mada u to vrijeme još nisam razumjela, sve u životu ovisi o našim izborima.

BOG NAS JE STVORIO TAKO DA
IMAMO SLOBODNU VOLJU U NAŠIM
IZBORIMA. MOŽETE IZABRATI
NANOVO SASTAVITI sliku koristeći
SE komadićima, čekajući na
SVETOГ DUHA da vas vodi, ili
MOŽETE ODABRATI SAMO-
SAŽALJEVANJE i postati ogorčen.

Dok sam govorila te večeri vidjela sam da je poruka dotakla slušatelje. Na putu kući, čudila sam se činjenici

da nisam imala pojma o tome o čemu sam govorila. Život mi je bio toliko savršen. Bila sam u divnom, ljubavlju ispunjenom braku, imala dvoje predivne, zdrave djece i uspješan posao. Upravo smo se uselili u kuću mojih srova, vozila sam potpuno novo vozilo s pogonom na sva četiri kotača i bila proglašena 'Gospodom Južne Afrike'! Toliko predivna, raznim bojama ispunjena ploča!

Još uvijek živeći svoj život iz snova nastavila sam držati govore u raznim dijelovima države. Nakon jedne takve obveze vratila sam se kući iz Port-Elizabetha i Tinus je došao po mene u zračnu luku. Nastavili smo ravno u Zonderwater popravnu ustanovu (blizu Pretorije) gdje sam se također trebala obratiti slušateljstvu. Nisam pripremila neki poseban govor za Zonderwater i Tinus me je iznervirao kada me je upitao o čemu će te večeri govoriti. Samo sam mu rekla, "Znaš već kakvi su ljudi koji su u zatvoru". Nisam ni slutila da je Bog imao vrlo određen sastanak za mene te večeri.

Ispostavilo se da je to bio 'crveni-tepih' događaj, kojem je prisustvovalo i nekoliko svećenika. Jedan je zatvorenik dao svoje svjedočanstvo prije nego sam trebala ja govoriti. Prethodno je bio poslovni čovjek koji je prekršio zakon u poslovnom svijetu. Slamalo je srce slušati o tome koliko je zbog toga njegova obitelj patila i kako su djeca u školi morala lagati da im je otac službeno van zemlje. „Pa ipak, čovjek kojeg večeras vidite pred sobom je puno sretniji čovjek. Najsretniji nego što sam ikada bio“, povjedio je. Tada je zahvalio Bogu što je dopustio da završi u zatvoru, „..... jer je to mjesto gdje sam pronašao Boga. Tu sam susreo i upoznao 'Kralja svih kraljeva'. Sjećam se da sam pomislila na 1. Solunjanima 5:18: „Na svemu zahvalujte, jer je to Božja volja u Kristu Isusu“.

Objasnio je da mu je pala mrena s očiju i da je spoznao Istinu. Pozvao je Krista u svoj život i postao doista slobodan.

U tom stadiju, suze su se slijevale niz moje lice. Pretpostavljam da je ovo bila šala na moj račun jer je bilo jasno da nisam imala pojma o tome kakvi su doista ljudi koji su u zatvoru. Tinus je želio znati zašto sam bila toliko uznemirena.

„Ovaj čovjek ima nešto što ja nemam“ rekla sam.

„Što to? Narančastu trenirku“ upitao je Tinus, pokušavajući me razveseliti.

Govornik je posjedovao mir koji nadilazi svako razumijevanje a to je bilo ono što sam željela, premda tada to još nisam znala. Rekla sam Tinusu da mogu vidjeti Božju slavu na ovom čovjeku i željela sam *to* više od svega.

Kad sam ustala održati svoj govor upitala sam slušatelje je li se i njih dotaklo svjedočanstvo ovog čovjeka, ali na žalost samo se je nekoliko ruku podiglo. Pretpostavljam da su bili skeptični i nisu vjerovali da Bog može takvog čovjeka promijeniti ...

Cijelim putem kući plakala sam. Suze su mi doslovce prskale po staklu auta. Tinus je šutio, ne znaјući što da kaže. Kad smo stigli kući, klekla sam i predano molila. „Sine Davidov, smiluj mi se. Pomozi mi Gospodine. Želim ono što taj čovjek u zatvoru ima“. U miru koji je nastao odgovorio mi je, „Retha, moj je Sin došao za sve. Ali postoji cijena za ono što ti želiš“.

„Koja je to cijena, Gospodine. Odmah ću je platiti“.

„Moraš položiti svoj život. Ja želim tvoj život“.

Odjednom sam se sjetila klupe u parku u Kanadi, kad sam sjedila okružena snijegom. I tada je Bog od mene tražio moj život.

SHVATILA SAM KAKO SAM UVJEJK POKUŠAVAĆA ZARADITI SVOJE SPASENJE. SADA JE ISUS REČAO DA ON TO NE ŽELI. MORAĆA SAM MU PREDATI KONTROLU NAD MOJIM ŽIVOTOM.

„U redu, Gospodine“, odgovorila sam. „Možeš imati moj život. Samo mi pokaži kako da to učinim“.

Ironično je to da sam ja, kao 'Gospođa Južne Afrike', imala puno prilika svjedočiti, a ipak nisam znala kako da to napravim. Nešto je uvijek nedostajalo.

KRHOTINE

Odmah sljedeće subote trebala sam govoriti u Free Stateu i zato što smo uvi-jek pokušavali uključiti cijelu obitelj u ovakve aktivnosti, otputovali smo tamo zajedno. Na putu nazad zaustavili smo se kod benzinske postaje i Aldo je poku-povao gotovo sve slatkiše i bombone iz dućana. Premda ovo obično ne dozvoljavam, ove večeri ipak jesam. Kako smo krenuli dalje Aldo je dijelio slatkiše, uz-buđeno govoreći o novom bombonu koji

se mogao nabaviti. Bio je toliko slikovit, toliko zauzet pričanjem da nije zakopčao sigurnosni pojas. Nije ni Josh.

Prešli smo samo mali dio puta od benzinske postaje kad je moja dragocjena ploča ispala iz mojih ruku i razbila se u milijun komadića.

Vozeći se nizbrdo iznenada smo naišli na zaustavljeni vozilo. Nije imalo svjetala i nije bilo nikakvih oznaka opasnosti koje bi nas upozorilo. Pojavilo se niotkuda. Svi smo zavikali, „Pazi“! ali bilo je prekasno. Tinus nije mogao skrenuti u desno jer bismo naletjeli na jureća vozila iz suprotnog smjera. Nije mogao nastaviti ravno jer bismo se zabili pravo u vozilo ispred nas, i sigurno ubili i njih i nas. Jedina mogućnost koja je ostala bilo je skrenuti u lijevo, ravno u duboki kanal.

Udarac je bio strahovit. U momentu kad smo udarili u kanal naše se je vozilo prevrnulo. Ono se još nekoliko puta preokrenulo. Onesvijestila sam se i kad sam ponovo došla k sebi, odmah sam se, velikom mukom, išla izvući iz vozila. Zapinjala sam po razbijenom vozilu i palala na put prekriven katranom. Ponovno sam čula Božji glas koji je govorio, „Svi slomljeni komadići tvog života nisu ništa drugo nego predivan mozaik tvoje budućnosti“. U tom sam trenutku točno znala o čemu sam govorila prije manje od tjedan dana.

„O Bože, ne! Ne ovo. Ne ovo!“ vrištalo je moj duh.

Pronašla sam Tinusa ali nisam mogla pronaći djecu. Panično smo ih počeli tražiti po mraku, uz nemireno zazivajući njihova imena. Ne samo da ih je moj glas zvao, zvala sam svoju djecu cijelim svojim bićem. Usprkos bući koja je dolazila od jurećih vozila s autoceste, uspjela

sam čuti najslabašniji mogući jauk. Pretpostavljam da je to bilo moguće jer sva su moja osjetila, moje cijelo biće bilo je okrenuto mojoj djeci.

Da sam samo bila jednako osjetljiva prema Bogu tada kad mi je u Kanadi progovorio! Prva lekcija kojoj me je Bog naučio te večeri bila je ta da moje biće nije bilo usredotočeno na Njega.

Premda je Bog bio taj koji mi je govorio ja nisam bila osjetljiva na Njega i, uistinu, ja nisam mogla čuti što mi je Duh govorio. Otkrivenje 3:13 je vrlo važan stih svim kršćanima. Stih kaže: „*Tko ima uši, neka čuje što Duh govori Crkvama*“.

Začuli smo Joshov plač. Olakšanje i strah su se borili koje će nadvladati moje srce. Na sreću, on je zadobio samo par posjekotina na glavi. Svi koji su stigli na mjesto nesreće počeli su tražiti Alda, ali ga nitko od nas nije mogao naći. Počela sam ponovno dovikivati njegovo ime, sve vrijeme zazivajući na krv Isusovu da zaštiti moju djecu. Ponavljala sam, „krv Isusova, krv Isusova“.

UOPĆE NIJE VAŽNO TKO STE
ili koliko NOVACA IMATE,
JEDINO BOG IMA SNAĞU NAD
ŽIVOTOM I SMRTI.

Božji Duh me je odveo na drugu stranu autoceste. Još me i sada boli sjećanje na sve to. „Ne može tamo biti, Rheta. To je predaleko,“ doviknuo mi je Tinus. Upravo tada, saglela sam se i pala preko Aldovog tijela. Rukama sam prešla preko njegovog podrhtavajućeg tijela i dotaknula njegovu glavu. Lubanja mu je bila napuknuta i

vruća krv tekla mu je iz ušiju. Pokušala sam potražiti njegov puls, i kada ga nisam mogla naći, rascijepala sam mu glomaznu skijašku jaknu koju smo mu kupili u Kanadi. Pritisnula sam svoje uho na njegova prsa nadajući se da će čuti otkucaje srca. Ničeg nije bilo.

Osjećala sam kako život moga djeteta otiče kroz moje prste i bila sam potpuno nemoćna to zaustaviti.

On je Taj koji daje život, ali ga također i uzima. Bila sam na smrt uplašena da će moj sin umrijeti.

Jedno je vozilo počelo ići prema nama i intuitivno sam znala da moram ustati i privući njihovu pažnju. Svjetla su bila snažna i režući noć svjetlila su direktno u moje oči. Primjetila sam kako mi se cijelo tijelo čudno trese; grčeći se. Tada me je toplina zaognula i ispunio me je nadnaravni mir kojeg ne mogu opisati, usred svog tog straha, болi i nervoze.

Prizvala sam Tinusa i pokazala im gdje sam pronašla Alda. Osoblje hitne pomoći dotrčalo je i počeli su mu pomagati. Pozvan je i spasilački helikopter. Paramedicinsko osoblje napravilo je rupu u njegovim plućima, jer su bila klonula. Zavili su mu glavu. Rekli su nam da su kvalificirani i sposobljeni, ali dodali da je Aldo imao teške povrede.

Hoće li preživjeti?

Na to nisu mogli odgovoriti.